

Tri stopnje človekove notranje popolnosti

4 Farizeji so rekli: »Kar zadeva trdno voljo, nam je ne primanjkuje; če je je bilo dovolj za vsakovrstne grehe, zakaj je ne bi imeli tudi za izpolnitev dobrega?«

5 Jaz sem rekel: »Da, da, niste slabo povedali. Toda človek zmeraj zbere dovolj volje, da greši, ker ga v tem močno podpirajo miki in strasti njegovega mesa; voljo do dobrega pa v njegovem mesu ne podpira nič, podpira jo samo vera v resničnega Boga in predvsem ljubezen do Njega in ob tem upanje, da mu bo Bog v polnosti uresničil dane obljube.

6 Kdor torej s trdno in živo vero, z ljubeznijo do Boga in do bližnjega in z neomajnim zaupanjem zmore premagati vse slabe strasti svojega mesa in tako postati gospodar samega sebe, bo kmalu postal tudi gospodar vse zunanje narave; s tem ko postane popoln gospodar nad seboj, je že tudi na prvi stopnji resnične notranje življenjske popolnosti, čeprav bo še zmeraj pogosto izpostavljen vsakovrstnim skušnjavam, ki ga bodo napeljevale k temu ali onemu lažjemu grehu.

7 Če pa zna trdno obvladati vse svoje čute, da se odvrnejo od vseh zemeljskih mikov in se usmerijo na čisto duhovno bit, potem je to zanesljivo živo znamenje, da je notranji Duh iz Boga povsem prežet dušo in je tedaj človek na drugi stopnji notranje, resnične življenjske popolnosti.

8 Na tej stopnji je za takšnega človeka značilna tudi takšna krepost in življenjska svoboda, ko ne more več grešiti, ker je njegova duša povsem prežeta z Božjo voljo in se po njej lahko ravna; kajti ker je sam postal čist, mu je tudi vse čisto.

9 Toda čeprav je takšen človek že popoln gospodar vse narave in tudi v sebi najjasneje prepričan, da se nikakor ne more več pregrešiti, ker vse njegovo ravnanje usmerja resnična modrost iz Boga, je kljub temu šele na drugi stopnji notranje življenjske popolnosti.

10 Obstaja pa še tretja in najvišja stopnja notranje življenjske po polnosti.

11 Kakšna je ta stopnja in kako jo človek doseže?

12 Na tej stopnji popolni človek, čeprav dobro ve, da lahko kot mogočni gospodar vse narave brez greha naredi, kar koli želi, ponižno in blago obvladuje moč svoje volje in oblasti in pri vsakem svojem ravnanju iz čiste ljubezni do Boga ne stori ničesar, ne da bi mu bil Bog to neposredno naročil, kar je celo za popolnega gospodarja narave dokaj zahtevna naloga, ker v svoji polni modrosti ves čas ve, da lahko zaradi v njem prebivajoče volje iz Boga ravna samo pravilno.

13 Tisti, ki se še bolj poglobi, spozna, da obstaja še velika razlika med posebno Božjo voljo v njem in najsvobodnejšo in neskončno najsplošnejšo voljo v Bogu, in zato svojo posebno voljo povsem podredi najsplošnejši Božji volji in samo tedaj kaj stori iz lastne moči, ko mu to neposredno naloži izključna volja v Bogu. Kdor ravna tako, je dosegel najbolj notranjo in najvišjo življenjsko popolnost, ki je življenjska popolnost tretje stopnje.

14 Kdor je na tej stopnji je tudi povsem eno z Bogom in ima tako kot Bog največjo

moč in oblast nad vsem v nebesih in na zemlji, in tega mu nikoli več nihče ne more odvzeti, ker je eno z Bogom.

15 Toda te najvišje življenjske izpopolnitve, ki je značilna za nadangele, ne more doseči nihče, če prej ne doseže prve in druge stopnje življenjske izpopolnitve.

16 Vsak nadangel ima moč, da lahko v trenutku stori vse, kar lahko stori tudi Bog sam; toda ne glede na to pa noben nadangel sam od sebe ne stori ničesar, dokler mu tega ne naroči Bog sam. Zato celo najvišji nadangeli, ki vidijo to ali ono pomanjkljivost, zlasti pri ljudeh na zemlji, vedno najprej prosijo Boga, naj jim odobri, da storijo to ali ono.

17 Poglejte tega mladeniča! Je docela na tretji stopnji notranje življenjske popolnosti in njegova volja je že tako rekoč izpolnjeno dejanje; kljub temu pa sam po sebi in zase ne stori ničesar, temveč samo to, kar Jaz hočem. Če pa bi mu rekel: ‚Zdaj pa ravnaj povsem sam po sebi in zase!‘ bi storil in pokazal, kaj je v njem.«

18 Farizeji so rekli: »Potemtakem je mladenič podoben nadangelu, kajti prav *Tvoja* notranjost je polna čistega Božjega duha?«

19 Jaz sem rekel: »Da, da, blažen tisti, ki to veruje v svojem srcu!«

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 7 155, 4-18